

29 Οκτωβρίου, 1990

[Α. Ν. ΛΟΪΖΟΥ, Π., ΜΑΛΑΧΤΟΣ, ΔΗΜΗΤΡΙΑΔΗΣ, ΣΤΥΛΙΑΝΙΔΗΣ,
ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΗΣ, ΝΙΚΗΤΑΣ, ΑΡΤΕΜΙΔΗΣ, Δ/στές]

ΓΕΩΡΓΙΑ ΚΑΤΣΟΥΝΩΤΟΥ,

Εφεσείουσα-Αιτήτρια,

v.

ΚΥΠΡΙΑΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ, ΜΕΣΩ
ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ ΔΗΜΟΣΙΑΣ ΥΠΗΡΕΣΙΑΣ (ΑΡ. 2),

Εφεσίβλητης-Καθ' ης η αίτηση.

(Αναθεωρητική Έφεση Αρ. 1111).

· *Αίτηση ακυρώσεως — Προθεσμία — Έναρξη — 75 ημέρες από τη λήψη της επίδικης απόφασης — Η αποδοχή με επιφύλαξη όλης ή μέρους μιας εκτελεστής απόφασης, δεν αναστέλλει την προθεσμία των 75 ημερών που προβλέπει το Άρθρο 146.3 του Συντάγματος.*

5

Διοικητική πράξη — Εκτελεστή — Βεβαιωτική πράξη — Δεν μπορεί να αποτελέσει αντικείμενο αναθεώρησης δυνάμει του Αρθρου 146 του Συντάγματος.

10

Η αιτήτρια που ήταν διορισμένη επί δοκιμασία στη μόνιμη θέση Λογιστικού Λειτουργού, 3ης Τάξης, δε συστήθηκε για προαγωγή το 1982, στη συνδυασμένη θέση Λογιστικού Λειτουργού, 2ης Τάξης, λόγω του ότι ήταν ακόμα επί δοκιμασία, σύμφωνα με σχετική απόφαση του Υπουργικού Συμβουλίου, αφού δε λογίστηκε ο χρόνος απουσίας της με υποτροφία στο εξωτερικό. Καταχώρησε προσφυγή εναντίον της απόφασης για τη μη προαγωγή της. Τον Ιούνιο 1985, της προσφέρθηκε προαγωγή στην επίδικη θέση την οποία αποδέχτηκε με επιφύλαξη των δικαιωμάτων της αναφορικά με την πιο πάνω προσφυγή της. Το Νοέμβριο του 1987, απέστειλε επιστολή στην Ε.Δ.Υ. καλώντας την να τροποποιήσει την έναρξη του χρόνου προαγωγής της και να υπολογίσει υπέρ της και την περίοδο των σπουδών της στο εξωτερικό. Η Ε.Δ.Υ. απέρριψε το αίτημα με επιστολή της ημερ. 14.4.88, με αποτέλεσμα την καταχώρηση προσφυγής η οποία απορρίφθηκε από το πρωτόδικο δικαστήριο ως εκπρόθεσμη και επίσης λόγω του ότι δεν εστρέφετο κατά εκτελεστής διοικητικής πράξης. Η μόνη διοικητική πράξη ήταν η απόφαση του

15

20

25

1985, την οποία η αιτήτρια δεν προσέβαλε κάτω από το Άρθρο 146 του Συντάγματος, παρά το ότι είχε επιφυλάξει τα δικαιώματα της όταν αποδέχεται την προαγωγή και αμφισβητούσε μόνο την ημερομηνία προαγωγής, η οποία έπρεπε να είχε γίνει με αναδρομική ισχύ ώστε να μην υστερεί σε αρχαιότητα με τους συναδέλφους της που είχαν προαχθεί το 1982. Η ολομέλεια του Ανωτάτου Δικαστηρίου απέρριψε την έφεση εφαρμόζοντας τις νομικές αρχές που αναφέρονται στις πιο πάνω εισαγωγικές σημειώσεις.

5

Η έφεση απορρίπτεται χωρίς έξοδα. 10

Αναφερόμενη υπόθεση:

Katsounotou v. Republic (1987) 3(C) C.L.R. 1697.

15

Έφεση.

Έφεση εναντίον της απόφασης Δικαστού του Ανωτάτου Δικαστηρίου Κύπρου (Πική, Δ.) που δόθηκε στις 7 Απριλίου, 1990 (Προσφυγή Αρ. 534/88) με την οποία απορρίφθηκε η προσφυγή της εφεσείουσας εναντίον της απόφασης της Επιτροπής Δημόσιας Υπηρεσίας να μην την προάξει στη συνδυασμένη θέση Λογιστικού Λειτουργού, 2ης Τάξης.

20

Η εφεσείουσα παρουσιάζεται προσωπικά. 25

Α. Κουρσουμπά, Ανώτερη Δικηγόρος της Δημοκρατίας, για την Εφεσίβλητη.

Cur. adv. vult.

30

Α. Ν. ΛΟΪΖΟΥ, Π.: Με την έφεση της αυτή η εφεσείουσα προσβάλλει την απόφαση Δικαστή του Δικαστηρίου αυτού στην οποία είχε αποφασισθεί μεταξύ άλλων θεμάτων ότι η προσφυγή της εφεσείουσας ήταν εκπρόθεσμη γιατί καταχωρήθηκε μετά την πάροδο των εβδομήντα πέντε ημερών από τη λήψη της πρώτης επίδικης απόφασης που σχετίζεται με την υπόθεση αυτή, όπως θα φανεί από τα γεγονότα της υπόθεσης.

35

Η εφεσείουσα είχε διοριστεί επί δοκιμασία στη Δημόσια Υπηρεσία, στη μόνιμη θέση Λογιστικού Λειτουργού, 3ης Τάξης, από τις 2 Αυγούστου, 1976. Προτού συμπληρωθεί η επί δοκιμασία περίοδος της των δύο ετών έτυχε υποτροφίας στο Πανεπιστήμιο της Βηρυτού στο οποίο φοίτησε από τις 14 Φεβρουαρίου 1978 μέχρι τις 30 Σεπτεμβρίου, 1981, οπότε και επέστρεψε στην

40

Κύπρο. Το 1982 όταν εξετάστηκαν προαγωγές στη συνδυασμένη θέση Λογιστικού Λειτουργού, 2ης Τάξης, η ίδια δεν κρίθηκε ότι δικαιούται να συστηθεί για προαγωγή διότι βρίσκεται ακόμα επί δοκιμασία σύμφωνα με σχετική απόφαση του Υπουργικού Συμβουλίου που περιέχεται στην εγκύκλιο του Διευθυντή της Υπηρεσίας Δημόσιας Διοίκησης και Προσωπικού με αρ. 608 ημερομηνίας 27 Ιανουαρίου, 1982, λόγω του ότι δεν λογίστηκε ο χρόνος απουσίας της με υποτροφία στο εξωτερικό. Εναντίον της απόφασης εκείνης της Επιτροπής Δημόσιας Υπηρεσίας η εφεσείουσα καταχώρησε την προσφυγή με αριθμό 245/82, η οποία απορρίφθηκε στις 4 Νοεμβρίου, 1987 (*Georghia Katsounotou v. The Republic* (1987) 3 C.L.R. 1697).

Στο μεταξύ η εφεσείουσα προήχθηκε στη θέση Λογιστικού Λειτουργού, 2ης Τάξης, από τις 15 Ιουνίου, 1985. Η εφεσείουσα με επιστολή της προς την Επιτροπή Δημόσιας Υπηρεσίας αποδέχθηκε την προαγωγή που της προσφέρθηκε με επιφύλαξη των δικαιωμάτων της αναφορικά με την εκκρεμούσα στο Ανώτατο Δικαστήριο προσφυγή αρ. 245/82 που αναφέραμε πιο πάνω, και γενικά το αίτημα για αναγνώριση του χρόνου της υποτροφίας για σκοπούς Σχεδίων Υπηρεσίας, ώστε να μη χάσει, όπως το έθεσε, την αρχαιότητά της έναντι των συναδέλφων της που διορίστηκαν μαζί της. Πέραν όμως από την επιστολή αυτή με την οποία αποδέχεται την προαγωγή, αλλά επιφύλασσε τα δικαιώματά της η εφεσείουσα δεν έλαβε κανένα άλλο μέτρο, μέχρι τις 17 Νοεμβρίου, 1987, που απευθύνθηκε στην Επιτροπή Δημόσιας Υπηρεσίας μέσω του δικηγόρου της με επιστολή στην οποία αναφέρονται τα πιο κάτω:

"Σκοπός της επιστολής μου είναι να αναφερθώ στην από 18.7.85 αποδοχή με επιφύλαξη δικαιωμάτων που έγινε από την πιο πάνω πελάτισσα μου, της προαγωγής της στη θέση Λογιστικού Λειτουργού, 2ης Τάξης, Γενικό Λογιστήριο και να παρατηρήσω τα ακόλουθα:

1. Επειδή τώρα συμπληρώθηκε η διαδικασία της προσφυγής της (245/81) και
2. Επειδή η περίοδος δοκιμασίας της είχε συμπληρωθεί κατά το 1982 και
3. Επειδή είχε την υποτροφία στο εξωτερικό που δεν αναγνωρίστηκε για σκοπούς Σχεδ. Υπηρεσίας κατά τον καθορισμό του χρόνου έναρξης της προαγωγής της.

Γι' αυτό καλώ την Ε.Δ.Υ. (με επιφύλαξη των δικαιωμάτων της πελάτισσάς μου για έφεση) όπως τροποποιηθεί η έναρξη του χρόνου προαγωγής της υπολογιζομένου υπέρ της και του χρόνου των σπουδών με υποτροφία στο εξωτερικό."

5

Αργότερα στις 14 Ιανουαρίου 1988 απηύθυνε νέα επιστολή γιατί δεν είχε τύχει απάντησης στην πιο πάνω επιστολή της. Η Επιτροπή Δημόσιας Υπηρεσίας στις 24 Μαρτίου, 1988, εξέτασε το παρόντο της εφεσείουσας και με επιστολή της ημερομηνίας 14 Απριλίου 1988 κοινοποίησε την απόφασή της με την οποία απέρριπτε το αίτημά της.

10

Ο Πρωτόδικος Δικαστής, με βάση τα γεγονότα αυτά απέρριψε την προσφυγή για το λόγο ότι η προσφυγή της ήταν εκπρόθεσμη. Το συνδύασε αυτό με το γεγονός ότι η επίδικη απόφαση ήταν επιβεβαιωτική της προηγούμενης απόφασης του 1985 την οποία η αιτήτρια δεν προσέβαλλε κάτω από το Άρθρο 146 του Συντάγματος καίτοι είχε επιφυλάξει τα δικαιώματα της όταν αποδέχεται την προαγωγή της και αμφισβητούσε τότε μόνο την ημερομηνία προαγωγής η οποία έπρεπε να είχε γίνει με αναδρομική ισχύ ώστε να τη θέτει σε ίση μοίρα με τους συναδέλφους της που είχαν προαχθεί το 1982.

15

20

Με όλα τα πιο πάνω έχουμε καταλήξει στο συμπέρασμα ότι μία επιφύλαξη σε όλη ή μέρος μιας εκτελεστής πράξης δεν αναστέλλει την προθεσμία των εβδομήντα πέντε ημερών που προβλέπει το Άρθρο 146.3 του Συντάγματος. Και επειδή η δεύτερη απόφαση της Επιτροπής η οποία προσβάλλεται με την προσφυγή δεν είναι παρά επιβεβαιωτική πράξη που λήφθηκε πάνω στα ίδια γεγονότα που προϋπήρχαν της απόφασης του 1985, που ήταν και η μοναδική εκτελεστή πράξη σε ό,τι αφορά την παρούσα υπόθεση, το Δικαστήριο βρίσκει ότι η παρούσα έφεση αποτυγχάνει και απορρίπτεται χωρίς οποιαδήποτε διαταγή για έξοδα.

25

30

Η έφεση απορρίπτεται χωρίς έξοδα.

35